

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЪР НА РЕГИОНАЛНОТО РАЗВИТИЕ И
БЛАГУОСТРОЙСТВОТО

08-01-254/14.09.18г.

ДО
ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ
ЧРЕЗ
МИНИСТЪРА НА ФИНАНСИТЕ

Относно: Допълнение към уведомление до Европейската комисия (ЕК), заведено със служебен номер SA.49472 (2017/PN) във връзка с позицията на Република България, че финансирането с публични средства в отрасъл водоснабдяване и канализация (ВиК) не представлява държавна помощ, по смисъла на чл. 107, пар. 1 от Договора за функционирането на Европейския съюз

УВАЖАЕМИ ГОСПОЖИ И ГОСПОДА,

Във връзка с подадено уведомление със служебен номер SA.49472(2017/PN) (Уведомление/то) до ЕК за позицията на Република България, че финансирането с публични средства в отрасъл ВиК не представлява държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС) и получен отговор от Главна дирекция „Конкуренция“ на ЕК COMP/H2/SC/jj(2018)042420 от 04.05.2018 г., заведен в Министерството на финансите с вх. № 37-01-43/04.05.2018 г., предоставяме следната допълнителна информация:

Както вече беше споменато в Уведомлението, територията на Република България за нуждите на управлението, планирането и изграждането на ВиК системи и за предоставянето на ВиК услуги е разделена на обособени територии съгласно чл.198а от Закона за водите (ЗВ). Обособените територии са 51 самостоятелни териториални единици, които не се припокриват и обхващат една или няколко общини. Техният брой, обхват и граници са определени с Решение № РД-02-14-2234 / 22.12.2009 г. на министъра на регионалното развитие и благоустройството (обн. ДВ, бр. 7 от 2010 г.) и съвпадат с териториите на действащите до влизането в сила на закона регионални и общински ВиК оператори. Предоставянето на водоснабдителните и канализационните услуги наред със стопанисването, поддържането и експлоатацията на публичната инфраструктура се възлага от публичния собственик (държавата и/или общината) чрез сключване на договор съгласно ЗВ с ВиК оператор, представляващ дружество с държавно и/или общинско участие в капитала. Изключение прави единствено територията на София, където изпълнението на ВиК услугите е възложено чрез концесия по Закона за концесиите.

Съгласно чл. 198о, ал. 2 от ЗВ, само един ВиК оператор може да осъществява дейностите по стопанисване, поддържане и експлоатация на публичните ВиК системи и съоръженията и предоставяне на ВиК услуги на населението в границите на една обособена територия. Същевременно е допуснато изключение в ал. 6 на същия член на ЗВ, с което се отчита заварено положение към момента на влизане в сила на закона, при което ограничен брой търговски дружества частично извършват услуги по доставяне и пречистване на води за питейно-битови цели или дейности по пречистване и отвеждане на отпадъчни води за отделни потребители, като например: затворени частни жилищни или курортни комплекси, или стопанисват отделни съоръжения (водохранилища, резервоари, пречиствателни или помпени станции и др.п.) в рамките на отделни предприятия, стопанства или имоти, но ВиК инфраструктурата в описаните случаи е частна и в рамките на един или повече частни имота.

Тези дружества не са ВиК оператори в същинския смисъл на определението („несъщински“ ВиК оператори) по следните причини:

- не стопанисват, не поддържат и не експлоатират публичната ВиК инфраструктура в обособената територия;
- нямат сключен договор с представители на собствениците на публичната ВиК инфраструктура (асоциации или общини) за стопанисване, поддържане и експлоатация на ВиК системите и съоръженията и за предоставяне на ВиК услуги в обособената територия;
- не осъществяват пълен набор от ВиК услуги съгласно Закона за водите.

Посочените по-горе дружества се смятат за ВиК оператори единствено по отношение на потребителите, на които частично предоставят ВиК услуги. Попадането им в обхвата на Закона за регулиране на ВиК услугите е единствено с регулаторни цели, за да бъде осъществяван контрол върху качеството и цените на предоставяните от тях услуги. Тяхната дейност не засяга предоставянето на обществените ВиК услуги, техният статут може да се определи като потребители или като доставчици на „същинските“ ВиК оператори.

На основание на гореизложеното може да бъде установено, че в обособените територии, в които предоставянето на ВиК услуги за населението е възложено с договор съгласно ЗВ, и има т. нар. „несъщински“ ВиК оператори, същите могат да бъдат определени като доставчици или като потребители на „същинските“ оператори. За тези територии единствено „същинският“ ВиК оператор може да поддържа, стопанисва и експлоатира публичната ВиК инфраструктура и да предоставя обществените ВиК услуги, поради което може да бъде изведено заключение, че е налице законен монопол, с което се изключва всякаква конкуренция не само „на пазара“, но и „за пазара“, както и всякаква евентуална конкуренция за функцията на изключителен доставчик на въпросната услуга.

В заключение обобщаваме своята позиция, че за всички обособени територии в Република България, в които предоставянето на ВиК услуги за населението е възложено с договор съгласно ЗВ, са кумулативно изпълнени условията, посочени в параграф 188 от *Известие на Комисията относно понятието за държавна помощ, посочено в член 107, параграф 1 от ДФЕС* и може да се приеме, че финансирането на ВиК отрасъла в тези територии не попада в обхвата на член 107, параграф 1 от ДФЕС.

МИНИСТЪР:

НИКОЛАЙ НАНКОВ

